

Men jeg vil gerne sige til fru Kirsten Jacobsen, at det ikke betyder, at der er baggrund for at fejle alle steder. Det, der ligger i den artikel og i de tilkendegivelser, fru Kirsten Jacobsen er kommet med, er, at når der nu er noget galt i Lejersbo, så er det nok også galt dér og dér – bare vent og se!

Dér har jeg altså en anden holdning: Vi griber ind, når vi kan se, at der er nogle ting, der skal undersøges. Men vi skal ikke lide af undersøgelsesvanvid her i Folketinget, fordi der kommer en enkelt ting frem.

Må jeg også sige til fru Kirsten Jacobsen, at det da er rigtigt, at man ikke skal lave lovgivning med bind for øjnene.

På baggrund af, at jeg havde bedt fru Kirsten Jacobsen om at se fremad, skriver fru Kirsten Jacobsen til sidst i artiklen, at hun skal opfordre ministeren til at tørre BL af brillen og se sig for, inden han gør noget dumt. Men med min anmodning til fru Kirsten Jacobsen om at se fremad mente jeg, at det er på tide at tage skyklapperne af og se lidt mere bredt på tingene.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det var smart af boligministeren at nævne Københavns Kommunes brev af 16. september. Det havde været bedre, hvis han havde nævnt brevet af 6. juli – jeg tror, det er fra den 6. – for deri står det, jeg refererede til.

Boligministeren sagde, at der stod i brevet, at man ikke skulle indsætte en forretningsfører, men det var jo heller ikke det, jeg talte om. Jeg talte om, at der stod i brevet, at man skulle lave en uvildig advokatundersøgelse. Man kan altså ikke bare skifte spor på den måde.

Så sagde boligministeren, at det her ikke skulle føre til undersøgelsesvanvid. Dér er boligministeren altså åbenbart uenig med den tidligere boligminister, som også sad i en socialdemokratisk ledet regering, og – som på baggrund af de tidligere sager vedrørende Ungbo, Bolind osv. – mente, at problemerne i Lejersbo var af en sådan karakter, at man nu var kommet dertil, at man måtte se på samtlige boligselskaber. Det gav han Folketingets Boligudvalg et løfte om, men det har den nuværende boligminister ikke villet stå ved; det skal vi så bare konstatere.

Dernæst synes jeg også, at det var flot at sige, at undersøgelsen er i gang. Man kan kalde det en undersøgelse; det er ikke vigtigt, hvad man kalder det. Det, der er vigtigt, er, hvilket resultat

man kan forvente at komme frem til – ikke på grund af det, der ligger – og hvilke muligheder dette undersøgelsesorgan har for at komme frem til sagens kerne og få afdækket problemerne.

Der er lige så stor forskel på den undersøgelse eller arbejdsgruppe, boligministeren har sat i gang, i forhold til det, der burde gøres, som der er på den ekspertundersøgelse vedrørende bankfusionerne på Færøerne og en dommerundersøgelse, som vi for tiden diskuterer et andet sted.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg vil gerne sige til det sidste indlæg fra fru Kirsten Jacobsen, at når jeg henviser til brevet af 16. september, som jeg tog udgangspunkt i, er det for at klargøre, at det altså er det, de ønsker, og at der har været kontakt med Københavns Kommune. Det fremgår af de breve, man har fået, at man er enig om at gøre det på denne måde. Færdig med det; sådan er det.

Det andet, jeg skal sige, vedrører spørgsmålet om de forskellige undersøgelser. Så vidt jeg erindrer, blev undersøgelsen af de 10 boligselskaber oversendt til Folketingets Boligudvalg den 1. september. Derudover er der en anden undersøgelse, som er færdig, og som også er oversendt til Boligudvalget. Lejersbo-rapporten kom til mit bord i går, og den blev med det samme oversendt til Boligudvalget.

Der skal nemlig være åbenhed om tingene, for så ved vi, hvad vi diskuterer ud fra.

Det eneste, som vi har tilbage at sende til Boligudvalget, er en undersøgelse, hvorom den tidligere boligminister tilkendegav, at den kunne han ikke tage stilling til, idet han pointerede, at den ville koste ca. 750.000 kr., og om det var rimeligt, at man brugte 750.000 kr. til at undersøge f.eks. LLO og BL, altså Lejernes Landsorganisation og Boligselskabernes Landsforening, Landsbyggefonden osv. vel vidende – og det ved man også i Boligudvalget – at Lejernes Landsorganisation og Boligselskabernes Landsforening er to selvstændige foreninger, hvor man ikke bare kan gå ind og sige, at nu gør man sådan.

Dér har jeg sagt til Boligudvalget, at hvis man fortsat mener og der er flertal i udvalget for, at disse undersøgelser, som der – så vidt jeg kan se – ikke er noget grundlag for, skal laves, er det da klart, at jeg gerne hører fra Boligudvalget desangående, men ikke før.